

Sygn. akt I CNP 63/10

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie skargi S. M. i A. M.-G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty Sądu

Rejonowego w W.

z dnia 14 października 2008 r., wydanego w sprawie

z powództwa Centrum Leasingu i Finansów C. S.A. w W.

przeciwko Piekarni M. spółka jawna S. M., A.

M.-G. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 marca 2011 r.,

odrzuca skargę i nie obciąża skarżącej kosztami postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Nakazem zapłaty z dnia 14 października 2008 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy nakazał pozwanej „Piekarni M. spółka jawna S. M., A. M.-G.” zapłatę powodowemu „Centrum Leasingu i Finansów C.” Spółka Akcyjna w W. kwotę 64 087,40 zł. Sprzeciw pozwanej od tego nakazu wniesiony przez jej pełnomocnika (adwokata) został odrzucony postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 26 listopada 2008 r. ze względu na nieczytelność podpisu osoby reprezentującej pozwaną na dokumencie pełnomocnictwa. Zażalenie na to postanowienie Sąd Rejonowy odrzucił, gdyż nie zostało ono należycie opłacone.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 14 października 2008 r. pozwana zarzuciła naruszenie przez Sąd Rejonowy art. 98, 99, 201, 227, 232, 486 § 2 k.p.c. oraz art. 176 Konstytucji, wskutek oczywiście bezzasadnego odrzucenia jej sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424 § 1 k.p.c., można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Ponadto, w myśl art. 424 § 2 k.p.c., w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

Wydany w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, przeciwko któremu w całości lub w części nie wniesiono skutecznie sprzeciwu, ma skutki prawomocnego wyroku (art. 504 § 2 k.p.c.). Może być więc przedmiotem skargi ma

niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia – jednakże tylko wniesionej na podstawie art. 424 § 2 k.p.c.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z 30 listopada 2007 r., III CNP 67/07 (OSNC-ZD 2008, nr C, poz. 90), podstawę opartej na art. 424 § 2 k.p.c. skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty zapadłego w postępowaniu upominawczym może stanowić wydanie postanowienia odrzucającego bezzasadnie sprzeciw od tego nakazu oraz oddalenie zażalenia na to postanowienie, odbierające stronie pozwanej możliwość obrony swych praw w postępowaniu po wydaniu nakazu zapłaty.

W sprawie zażalenie pozwanej na oczywiście bezzasadne odrzucenie sprzeciwu zostało jednak odrzucone z przyczyn, które obciążają pozwaną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2010 r., I CZ 100/09 (LEX nr 667487). W związku z tym w sprawie brak podstaw do stwierdzenia wyjątkowego wypadku, o którym mowa w art. 424 § 2 k.p.c. Wyjątkowe bowiem wypadki, o których mowa w art. art. 424 § 2 k.p.c., obejmują tylko okoliczności odnoszące się do nieskorzystania przez stronę z przysługujących jej środków zaskarżenia z przyczyn od niej niezależnych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2010 r., II CNP 39/10, LEX nr 603890).

Dlatego skarga pozwanej podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wywołanych wniesieniem skargi stanowił art. 102 w związku z art. 108, art. 398²¹ i 424¹² k.p.c.